

**ĐỀ BÀI ĐỌC HIỂU- VIẾT ĐOẠN NGHỊ LUẬN XÃ HỘI
(DÀNH CHO KHỐI 12 BAN D)**

ĐỀ 1

I. ĐỌC HIỂU (3,0 điểm)

Đọc đoạn trích dưới đây:

Người giàu có là người giàu lòng nhân ái, biết yêu thương con người... Đó là những con người nhân văn và đầy lòng bác ái. Đã có rất nhiều người nghèo nhưng giàu lòng nhân ái, họ đáng được kính trọng hơn những trọc phú đố kỵ và quăng tiền qua cửa sổ.

Người giàu có là người cho đi nhiều nhất. Vì có mới cho đi được. Họ có thể làm việc từ thiện như nhiều nhà từ phú hiện nay. Họ có thể đóng góp nhiều sáng tạo tinh thần, như những nhà văn hóa, nhà giáo dục, nhà văn, nhà phát minh, nhà hoạt động xã hội...

Người giàu có là người có nhiều bạn, nhiều người yêu mến. Đại tướng Võ Nguyên Giáp là một người giàu bạn, được nhiều người yêu mến, vì đám tang của ông không xa xỉ, phở trương mà hàng vạn người vẫn ra đứng ngoài đường để tiễn ông từ Hà Nội về đến Quảng Bình quê ông.

Làm người giàu của xã hội hiện đại rất cần có ý thức xã hội, lòng nhân ái, có nhiều bạn, và có sự mến phục và nể trọng của nhiều người...

(Trích *Thế nào là giàu? Thế nào là sang?* –

Nguyễn Thanh Lâm – Thời báo Kinh tế Sài Gòn, 14/4/2016)

Thực hiện các yêu cầu:

Câu 1. Dựa vào văn bản, hãy cho biết cần có những điều gì để được xem là người giàu có của xã hội hiện đại? (0,5 điểm)

Câu 2. Theo tác giả, người giàu có *cho đi nhiều nhất* như thế nào? (0,5 điểm)

Câu 3. Nêu tác dụng của phép điệp trong đoạn trích. (1,0 điểm)

Câu 4. Thông điệp nào trong đoạn trích có ý nghĩa nhất với anh/chị? (1,0 điểm)

II. LÀM VĂN NLXH (7,0 điểm)

Từ nội dung đoạn trích phần Đọc hiểu, anh/chị hãy viết 01 đoạn văn (khoảng 200 chữ) về ý nghĩa của việc trở thành *người giàu có* trong xã hội hiện đại.

ĐỀ 2

I. ĐỌC HIỂU (3,0 điểm)

Đọc đoạn trích dưới đây:

Từ nhận xét đến phán xét là một khoảng cách rất gần. Nhận xét dù vẫn dựa trên nhận thức và cảm xúc của riêng mình, nhưng vẫn chưa có tính chất ấn định lời nhận xét ấy là không thể thay đổi được nữa như phán xét. Nhận xét có đúng sai thì phán xét cũng có đúng sai. Và cũng như nhận xét, những lời phán xét thường để lên án hay buộc tội kẻ khác chứ ít khi để nâng đỡ. Đối với những người được giao quyền đại diện cho công lý, cho pháp luật thì bắt buộc họ phải đưa ra lời phán xét đúng hay sai để giải quyết vấn đề có ảnh hưởng

ng nghiêm trọng. Nhưng đó cũng là việc làm bất đắc dĩ để điều hợp xã hội, ngăn ngừa cái sai lấn át cái đúng. Bởi sự thật, không ai có đủ tư cách làm đại diện cho sự thanh cao hay chân lý để phán xét ai cả. Ai cũng có những sai trái và ai cũng có tố chất thánh thiện.

Khi ta phán xét người kia, tức là ta chỉ thấy được một mặt của họ và ấn định con người họ chỉ là như vậy mãi mãi. Dù hôm qua họ không dễ thương, họ đã gây ra những vụng về hay làm lỗi, nhưng đứng trước mặt ta hôm nay là một con người mới, một tâm hồn đã lành lặn, một cơ chế tâm thức đã chuyển hóa, thì lời phán xét kia không có giá trị đúng đắn nữa. Dù ta cố tình không nhìn ra và không chấp nhận thì sự thật vẫn là như thế. Càng cố chấp vào thành kiến hay định kiến cũ kỹ của mình thì ta càng tụt lại phía sau của đời sống, ta sẽ không nắm bắt được giá trị màu nhiệm của sự sống.

(Trích *Hiểu về trái tim* - Minh Niệm, NXB Trẻ, 2013, tr.161)

Thực hiện các yêu cầu:

Câu 1. Theo tác giả, mục đích của những lời phán xét là gì? (0,5 điểm)

Câu 2. Tại sao tác giả cho rằng: “Từ nhận xét đến phán xét là một khoảng cách rất gần”? (0,5 điểm)

Câu 3. Nêu ngắn gọn nội dung đoạn trích. (1,0 điểm)

Câu 4. Anh/chị có đồng ý với ý kiến: “Không ai có đủ tư cách làm đại diện cho sự thanh cao hay chân lý để phán xét ai cả”? Vì sao? (1,0 điểm)

II. LÀM VĂN NLXH (7, 0 điểm)

Từ nội dung đoạn trích phần Đọc hiểu, anh/chị hãy viết một đoạn văn ngắn (khoảng 200 chữ) lí giải nguyên nhân vì sao “Càng cố chấp vào thành kiến hay định kiến cũ kỹ của mình thì ta càng tụt lại phía sau của đời sống, ta sẽ không nắm bắt được giá trị màu nhiệm của sự sống”.